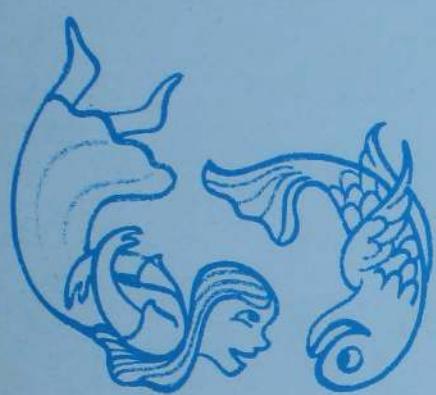

கடல் இருளாகியது

சுமித்ரா ராகுபத்த

தேசிய விஞ்ஞான மன்றத்தின் வெளியீடு

கடல்

கிருளாகியது

சுமித்ரா ராகுபத்த

சீத் திரம்

சிபில் வெத்தசிங்க

வீஞ்ஞானத்தை பிரபல்லியமாக்கும் விசேஷ குழு
தேசிய வீஞ்ஞான மன்றம்

தமிழாக்கம்: எம். எம். ஹலீம்தீன்

தேசிய வின்கான மன்றத்தின் வெளியீடு

நாலாசிரியர்

கமித்ரா ராகுபத்த

சீத்திரம் - சிபில் வெத்தசிங்க

ஓருங்கிணைப்பு

Platform For Alternative Culture

முதலாவது பதிப்பு 2005 செப்டம்பர்

ISBN -955-590-039-6

கடல் திருளாகியது

அச்சகம்

தருஞி பிரெண்டல்
506, கைவெலவல் விதி
நாலென்ன - மஹரகம்
தொலைபேசி - 2804773

சின்னனு சீருவர் சீறுமியர் களே,

கிக்கதை கனாமி கடல் அலை பற்றிய கதையாகும். கனாமி பற்றிய தகவல்களை கதையியான்றின் மூலமும் படங்களின் மூலமும் உடங்களுக்கு எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. மைது நாட்டை பாதிக்கின்ற இயற்கை அழிவுகள் பற்றி சின்னனு சீறார்களாகிய உடங்களுக்குக் கற்றுக் கற்றுவது எங்களுடைய கடமை. கிக்கதையில் வரும் ‘சிங்கத்தி’ கனாமி கடல் அலைக்கு அகப்படுகின்றாள். கிரு தேவதைகள் அவளை எடுத்துச் சென்று கனாமி பற்றி கற்றுக் கொடுக்கின்றார்கள்.

சிங்கத்தி அறிந்த அத்தகவல்களை சின்னனு சீறார்களாகிய நீங்களும் அறிந்து கொள்வது மிகவும் பயனுள்ளதாகும். கனாமி அலைகள் மீண்டும் எங்களுடைய நாட்டிற்கோ அல்லது உலகில் எந்தவொரு நாட்டிற்கோ வரக்கூடாது. எதை என்றாலும் தெரிந்து வைத்திருப்பது சிறந்தது அல்லவா?

சீருவர் சீறுமியர்களே கிப்துக்கத்தை நன்றாகப் படியுங்கள். நாங்கள் எல்லோருமாக சேர்ந்து அறிவைப் பெறுவோம்.

தேசிய விஞ்ஞான மன்றம்

47/5, மேற்லன்ட் கிடம்

கொழும்பு - 07.

2005 செப்டம்பர்

உலகம் சகல பிள்ளைகளுக்கும்

நேசமானது

சிலி சிங்கத்தியின் செல்லப் புனை அல்லது பூசி. சிங்கத்தி சீலியை வீணையாட அழைத்தாள். கின்று சிலி மிகவும் அதியசயமாக நடந்து கொள்கின்றது. சிலி அதன் செகிகளை உயர்த்திய வண்ணம் அறையைச் சுற்றி ஓடுகின்றது.

யற்றைய நாட்களைப் போல்லாது, சிலி அதன் முதுகெலும்பை மலை போல் உயர்த்தி நிற்கின்றது.

சிங்கத்தி பூசியை தொட்டுத் தடவிய வண்ணம் “உனக்கு என்ன நடந்தது” என்று கேட்டாள்.

சிலி “மியவ்” என்று சுத்தம் போட்டு கீழே பாய்ந்து அறையை விட்டு விரைவாய் ஓடிச் சென்றது.

சிங்கித்தி யன்னால் வழியால் பார்த்தாள். ஆனால் சிலி தென்படவில்லை.

“கடல் அழுகானது என்று” சிங்கித்தி சிந்தித்தாள்.

சிங்கித்தியின் அப்பா அவரது படகை தென்னை மரம் ஒன்றில் கட்டுகின்றார். சிங்கித்தி அவளின் அப்பாவை பார்த்தாள்.

“சிலி எங்கே போனாள்?”

“சிலி கிங்கே வா, புசி”

சிலி தென்படுவதற்கில்லை. சிங்கித்தி விட்டை விட்டு வெளியே வந்தாள். அவள் அவளுடைய அப்பாவிடம் சென்றாள். சிங்கித்தியின் அம்மா தேனீர் கோப்பை ஒன்றுடன் வந்தாள். அப்பா கடலை நோக்கியவாறு தேனீர் கோப்பையை எடுத்தார்.

கின்று கடல் மிகவும் அபூர்வமாகக் காட்சியளிக்கின்றது என்று அவர் கூறினார். அம்மா, சிங்கித்தி கிருவரும் கடலைப் பார்த்தார்கள்.

“கடல், கரையை விட்டு வெகு தூரம் சென்றுள்ளது” என்று அப்பா கூறினார்.

“கடல் வற்றிப் போனது போல் தெரிகின்றது”

சிங்கித்தி கடலை பார்த்தாள். ஏன் அது வற்றிப் போகின்றது?

அம்மா, அப்பா மற்றும் சிங்கித்தி அவர்கள் முவருமே கடலை நேசிப்பார்கள்.

தீடிரென்று பொங்கி எழும் பெருங்கடல்!

ஐடி அசைந்து கழுவும் அலைகலுள்ள பெருங்கடல்!

பாடி மகிழும் பெருங்கடல்!

அப்பா மீன் பிடிக்கும் பெருங்கடல்!

தினிய காட்சிகளாக மாறும் பெருங்கடல்!

அம்மா, அப்பா கிருவரும் கடலை பார்க்கின்றார்கள்

“அம்மா, சீலியைக் காணவில்லை” என்று சிங்கித்தி கூறினாள்.

“அது கிங்கு எக்கோயொவது கிருக்க வேண்டும்” என்று அம்மா சிங்கித்தியின் தலையைத் தடவிய வண்ணம் கூறினாள்.

அப்பா பயத்தால் நடுங்குகின்றார். அவரின் கண்கள் விசாலமாகி முகம் கவலையாகத் தென்படுகின்றது.

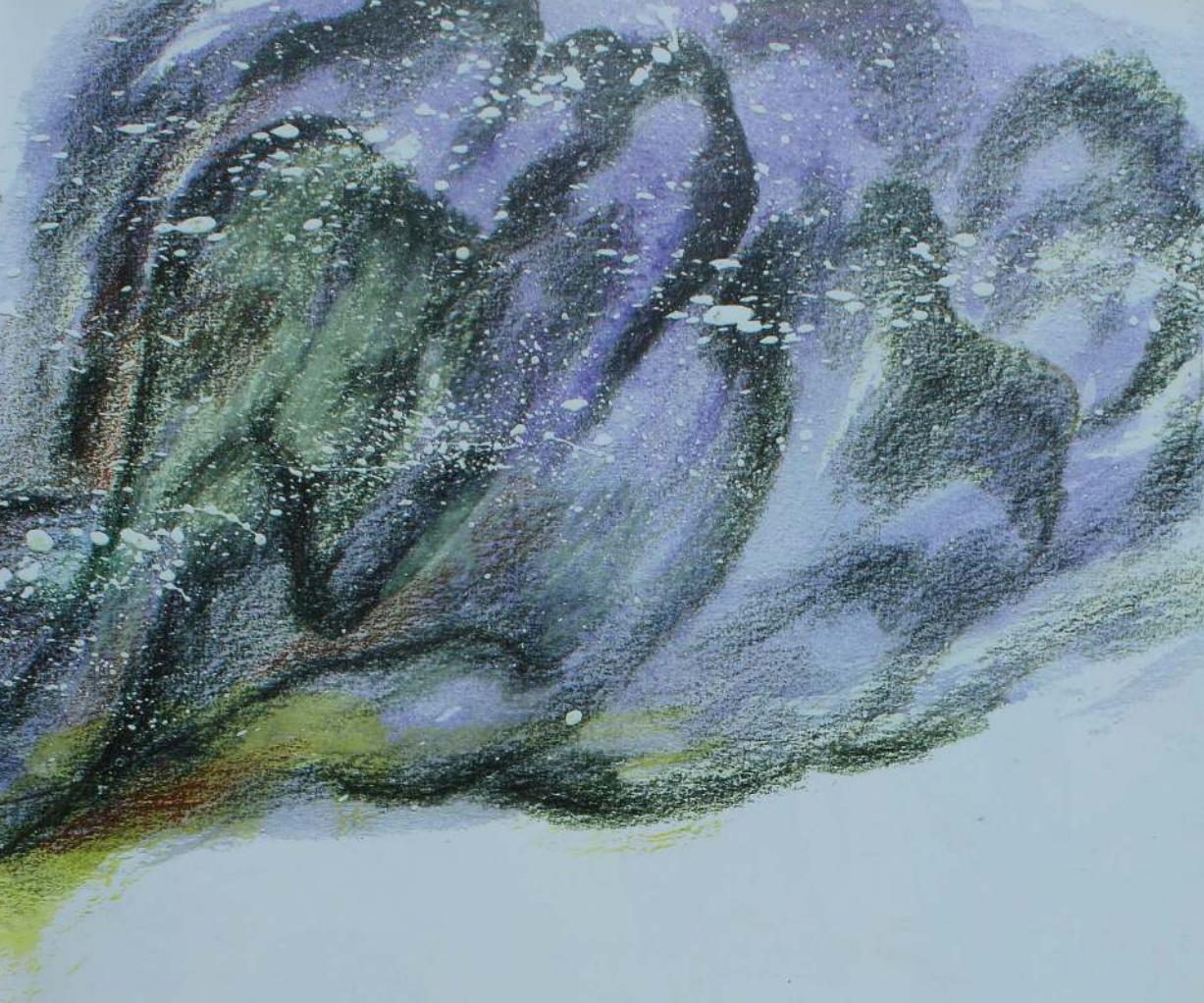
கடல் வற்றிப் போயுள்ளதா? அப்பா கவலையாக கிருக்கின்றாரா?

பெரும் வயிறுடைய பெரும் படைப்பு ஒன்று நீரெல்லாம் விழுங்கி விட்டதா?

“கின்று கடல் புதுமையாகக் காட்சியளிக்கின்றது” என்று அப்பா சிங்கித்தியின் கையைப் பிடித்த வண்ணம் அம்மாவுக்கு மறுபடியும் கூறினார்.

அம்மா அதற்கு செவிசாயிக்கவோ அல்லது சற்று தலையசைக்கவோ முடியவில்லை.

திடிரென், உயர் அலைத் தொடர்கள் கரையை நோக்கி சுழன்று மேலும் பாயத் தொடங்கின.

அம்மா சிங்கத்தியை அவரின் கைகளில் ஏந்திப் பிடித்தாள்.
சிங்கத்தி அவரின் அம்மாவை கிறுகப் பிடித்து ஒட்டிக் கொண்டாள்.

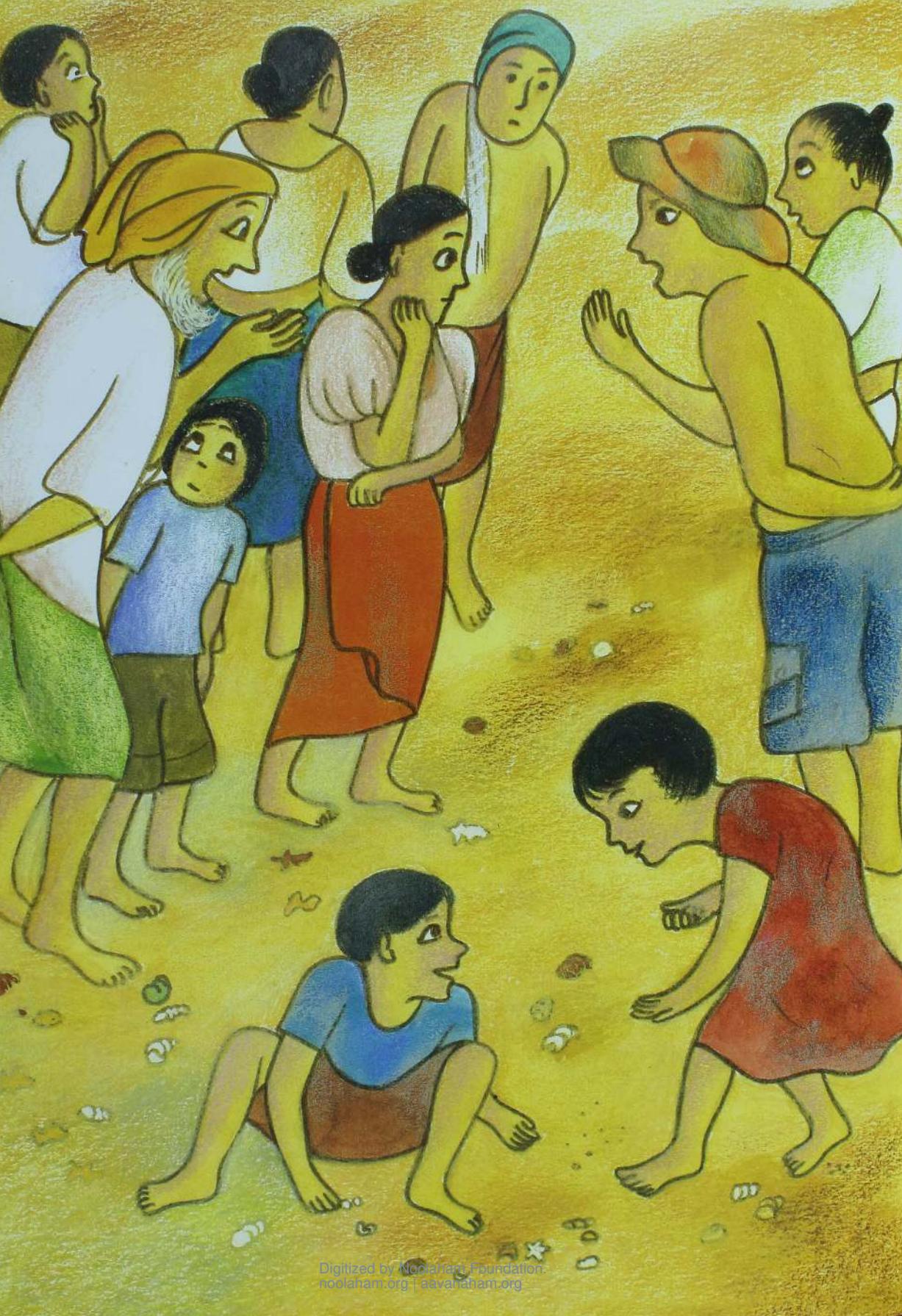
கேட்கும் கிரைச்சல் கடலின் வழிமையான கிரைச்சல் அல்ல.

அது பிரமாண்டமான ஒரு “கடகட” எனும் ஒலி.

மக்கள் கதறி அழுகபடி அது வேக நீரோட்டத்திற்கு ஊடாக உள்ளுரை நோக்கி ஓடினார்கள். அவர்கள் ஓடினார்கள். ஓடினார்கள்

அப்போது, அப்பா சிங்கத்தியை அவரின் கைகளில் தூக்கிய வண்ணம் ஓடினார். அனைவரும் மேலும் உள்ளுரை நோக்கி ஒடத் தொடங்கினார்கள்.

அவர்கள் மேட்டு நிலப் பகுதி ஒன்றுக்கு ஓடிச் சென்றார்கள். அவர்களால் மேலும் போக முடியவில்லை.

அனைவரும் நன்று பார்த்தார்கள்.

கடல் பயத்தால் பிதியடைந்த மக்கள் எங்கும் பரந்து காணப்படுகின்றார்கள்.

அவர்கள் களைப்படைந்த வேளை, சற்று நேரத்தின் பின்னர் கழல் அலைகள் சிறிது சிறிதாக தனியத் தொடங்கின.

அம்மா, அப்பா, சகோதர, சகோதரிகள் மற்றும் மாமன்மார் மாமிமார் அனைவரும் கடலை நோக்கி நடந்தனர்.

பல வஸ்த்துக்கள் கடலில் கிருந்து அடிப்பட்டு தரைதடிக் காணப்பட்டன.

அனைவரும் அவற்றைப் பொறுக்கி எடுத்து சோதித்து நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றிக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பூமியை கடல் வீழுங்கி விட்டது என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

‘ஓ அன்பே! சிலி எங்கே?’

‘சிலி, பூசி திங்கே வா!

‘கடல் பூமியை வீழுங்கி விட்டது போல் தெரிகின்றது’ என்று அப்பா கூறினார்.

இது போல் ஒன்றை நான் பார்த்தது முதற் தடவை கிதுதான் என்று மாமனார் ஒருவர் கூறினார்.

ஒவ்வொருவரும் கடற்கரையில் நின்று புதுமையான சம்பவத்தைப் பற்றிக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது துசார் கடற் சீபிகளைப் பொறுக்கிக் கொண்டிருப்பதை சிங்கித்தி கண்டாள்.

அவை எல்லாம்.

நொடிப் பொழுதினில் சற்றுக் திட்டிரன்று பாய்ந்த அலைகளால் வந்தவைகள். பேரவைகள் கரைக்குச் சூழன்று வந்து அவை பூமியை விழுங்கக் கொண்டன. அவ்வைகள் திட்டமிழக்க இரச்சலை உருவாக்கிய வண்ணம் தூர்தமாக கரையை நோக்கி ஒடிவந்தன.

அது மிகவும் பிரமாண்டமான ஒரு அலை!

கடும் வேகமானது.

அது மாத்திரம்தான் சிங்கித்தியின் நினைவில் கிருந்தது.

சிங்கித்தியை தண்ணீர் அடித்துச் சென்றது. அவளை மிகத் தூரத்திற்கு அடித்துச் சென்றது. அது அவளை மிகவும் தூரத்திற்கே அடித்துச் சென்றது.

அவள் குற்றிகள், மரங்கள், கம்பங்களில் அடிப்பட்டு குத்துண்டு சென்றாள்.

சிங்கித்தி சிந்தித்தாள் அவள் கிறந்து போய் விடுவாள் என்று.

கடல் கண்ணீராய் மாறியது.

அம்மா, அப்பா கிருவரும் கிறந்து விடுவார்கள். அந்தளவு கடல் கொடுரமானது.

எல்லோருமே கிறந்து விடுவார்கள் என்று சிங்கித்தி உனர்ந்தாள். அவள் அழுதாலும் யார் தான் கேட்கப் போகின்றார்கள்?

உடனே, பிரகாசமான ஒளி ஒன்று சிங்கித்தியைத் தொட்டது.

அந்த ஒளியுடன் வானலோகத்தைச் சேர்ந்த புன்னகை பூத்த முகத்துடன் ஒரு தேவதை வந்தது.

அவள் சிங்கித்தியை மிக அன்போடு அவளின் கைகளிலே ஏந்திச் சென்றாள்.

சிங்கித்தியை முத்தமிட்ட வண்ணம் “நான் தேவதை” என அவள் சொன்னாள்.

“எனது அம்மா எங்கே? எனது அப்பா எங்கே? என்று சிங்கித்தி கேட்டாள். தேவதை சிங்கித்தியை மேட்டு நிலம் ஒன்றுக்கு எடுத்துச் சென்றாள்.

அவள் பெரிய பெட்டி ஒன்றிலிருந்து சால்வை ஒன்றை எடுத்து சிங்கித்தியின் நனைந்த உடம்பைத் துடைத்தாள். தேவலோகத்திலிருந்து எடுத்து வரப்பட்ட அழகான ஒரு உடையைக் கொண்டு சிங்கித்தி அஸீவிக்கப்பட்டாள்.

அது அழகான பல வர்ணங்கள் பாவாடை..

சிங்கித்திக்கு சுவையான பால் கோப்பை ஒன்று கிடைத்தது. சிங்கித்தி அதை அருந்தினாள். ஆனால் அவளின் கண்கள் கண்ணீரால் நிரம்பின.

தேவதையைப் பார்த்து சிஸ்கித்தி “அம்மா, அப்பா, சீஸி” என முனைமுனுத்தாள். அப்போது கிணினாரு தேவதை வந்தது. துசார அந்த தேவதையுடன் வந்தான். அவன் கடுமையாக பீதியடைந்துள்ளான். கிரு தேவதைகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து துசாரவுடன் அன்பாகக் கதைத்து அவனை வரவேற்று அவனுக்கு மிதமான ஆடையை அணிந்தன.

துசாரவும் சிஸ்கித்தியும் ஒருவர் மாறி ஒருவர் கைகளைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டார்கள்.

“நீங்கள் நண்பர்களா?” என்று தேவதைகள் கேட்டன. துசார், சிஸ்கித்தி கிருவரும் “ஆம்” என்று கூறினார்கள்.

“எங்களுடைய பெற்றோர்கள் என்கே?” என்று கிருவரும் அதே கேள்வியைக் கேட்டார்கள்.

“நாங்கள் அவர்களைத் தேடிப்பிடிப்போம்” என்று தேவதைகள் கூறின.

“நீங்கள் தேவதை மாமியார்களா?”

சிஸ்கித்தி கேட்ட போது தேவதைகள் அன்புடன் புன்னகை செய்தன.

“ஆம் நாங்கள்தான் தேவதை மாமியார்கள்”

“எங்களைக் காப்பாற்றியதற்கு நன்றி”

“என்ன நடந்தது என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?”

“ஆம் கடல் பூமியை வீழுக்கி விட்டது. கில்லையா?” என்று சிஸ்கித்தி கேட்டாள்.

“ஆம் அது வீழுக்கி விட்டது”

“தேவதை மாமியார்களே தயவு செய்து எல்லாவற்றையும் எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள்”

“அது எவ்வாறு நடந்தது என்று நாங்கள் உங்களுக்குச் சொல்லுவோம்” என்று தேவதைகள் துசாரவுக்கும் சிஸ்கித்திற்கும் கூறின.

சிஸ்கித்தி கதையைக் கேட்க ஆவலாக கிருந்தாள். ஆனால் அவருடைய பெற்றோர்கள் அவருக்கு ஞாபகம் வந்தது. அவள் கவலை அடைந்தாள்.

“நீங்கள் கிருவரும் வளர்ந்து வருவீர்கள். அப்போது கடலுக்கு என்ன நடந்தது என்று அறிவது நல்லது கில்லையா” என்று தேவதை கேட்டது. துசாரவும் சிஸ்கித்தியும் எல்லாவற்றையும் அறிய வேண்டும் என்றார்கள்.

“கடலுக்கு கடற் படுக்கை உள்ளது. அது கிப்போது வெடித்துப் பிளந்திருக்கின்றது. சிங்கிருந்து கடலின் கடற் படுக்கை வெகு தூரத்தில் பிளந்துள்ளது.” என்று தேவதைகள் கூறின. சிங்கத்தி முச்சரியமாகப் பார்த்தாள்.

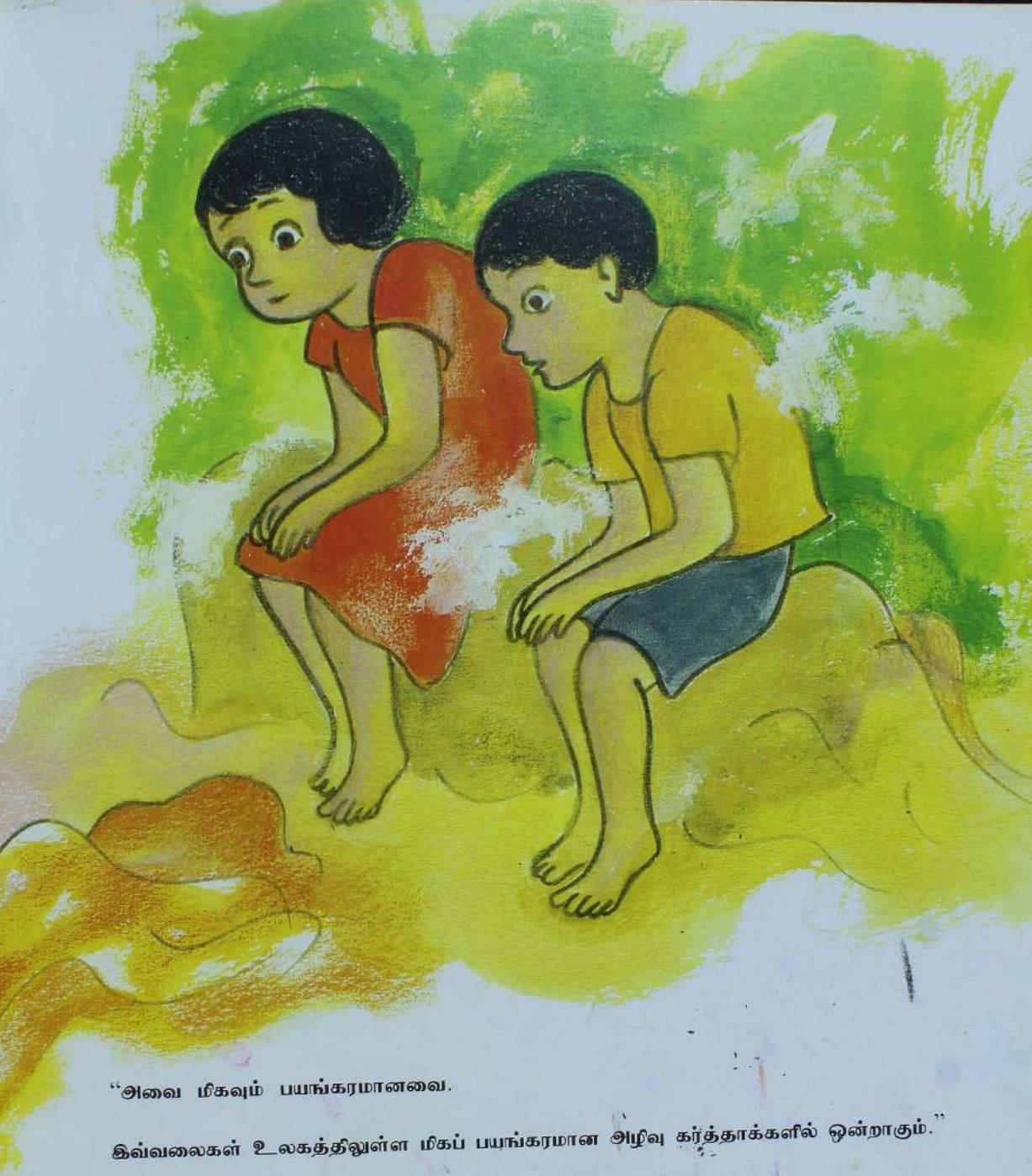
“சிங்கத்தி நீங்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லையா?”

“கில்லை” என்று அவர்கள் கிருவரும் பதிலளித்தார்கள்.

“கடற் படுக்கை பிளந்துள்ளது” என்ற போது சிங்கத்தியின் கண்கள் மேலே சென்றன. குசார் அதைக் கேட்டு பயப்பட்டான்.

கடற் படுக்கையில் பிளவு ஒன்று கிருக்கும் போது கடல் அலைகள் மலை போல் பொங்கி எழும்.

“அவை மிகவும் பயங்கரமானவை.

இவ்வலைகள் உலகத்திலுள்ள மிகப் பயங்கரமான அழிவு கர்த்தாக்களில் ஒன்றாகும்.”

அவைகள் “சனாமி என்று அழைக்கப்படுகின்றன.”

ஷங்கிலத்தில் அவைகள் “Harbour Waves” (ஹார்பர் வேவ்ஸ்) என்று அழைக்கப்படுகின்றன. சனாமி எனும் சொல் “Harbour Waves” (ஹார்பர் வேவ்ஸ்கான) ஒரு ஜப்பானியச் சொல் ஆகும்.

“சனாமி என்றால் என்ன தேவதை மாமியாரே?” குசார கேட்டான்.

“Tus” - ‘து’ என்பது குறைமுகம் “nami” ‘நாமி’ என்பது அலைகள்.

கனாமி வீடுகளை அழிக்கவும் மனதினை நீரில் மூழ்கடிக்கவும் முடியும். தேவதைகள் அவ்வாறு விளக்கிய போது துசார், சிஸ்கித்தி கிருவருடைய கண்களிலும் கண்ணீர் பெருகியது. கிருந்தாலும் கிண்ணும் அவர்கள் கனாமியைப் பற்றி அதிகம் அறிய விரும்புகின்றார்கள்.

கனாமி மனத்தியாலத்திற்கு ஒரு ஜெட் விமானத்தைப் போன்று நூறு கிலோ மீற்றர் வேகத்தில் நகரும்.

கனாமி அலைகள் மிகவும் உயர்மானவை. “அவை எங்களுடைய கிரண்டு மாடி விட்டை முடியது” என்று துசார் சீஸ்கித்தியின் கைகளைப் பிடித்த வண்ணம் கூறினான்.

“ஆம் துசார், கனாமி அலைகள் தென்னை மரம் ஒன்றை விடவும் உயர்மாக ஏழ முடியும். அவை முப்பது மற்றுக்களுக்கும் உயர்மானவை. அதனால்தான் அவை விடுகளை உடைத்து விழ்க்குகின்றன.”

துசாரவும் சிங்கித்தியும் ஒருவர் மாறி ஒருவர் அவர்களின் கைகளைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டார்கள்.

“கடற் படுக்கைப் பிளவுகளால் மாத்திரம் சுனாமி அலைகள் உருவாகின்றனவா?” என்று சிங்கித்தி மண்டியிட்டு தேவதைகளிடம் கேட்டாள்.

“இல்லை, சிங்கித்தி. புவி நடுக்கம், ஏரியலைகள் உயர்தல், கடற் படுக்கை மன்சரிவுகள் என்பவற்றாலும் கூட சுனாமி உருவாகலாம். கிருவரையும் கைகளால் அனைத்து நான் அதை பின்னர் விளக்குகின்றேன் என்று முதலாவது தேவதை கூறியது.

“இங்கே பாருங்கள்” என்று கிரண்டாவது தேவதை அவர்களுக்கு ஒரு படத்தைக் காட்டியது.

“மரங்கள், விடுகள், மக்கள் எல்லாம் சனாமியின் பிடியில் அகப்பட்டவைதான்”

சிங்கித்தி, துசார கிருவரும் கண்ணர் நிறைந்த கண்களால் பார்த்தார்கள்.

“சனாமி மிகவும் வொடுருமானது. அது பூமிக்கு வந்து சீன்னஞ் சீறு குழந்தைகளையும் கூட அடித்துச் செல்லும்.”

“தேவதை மாமி, கின்னும் ஒரு சனாமி வருமா தேவதை மாமி?” என்று துசார கேட்டான்.

கிரண்டு தேவதைகளும் சிங்கித்தியையும் துசாரவையும் அவற்றுக்கு அருகில் கிழுக்கு அணைத்து முத்தமிட்டன.

“கடற் படுக்கையில் பிரமாண்டமான நில நடுக்கங்கள் ஏற்பட்டதுடன் சனாமி பரவ முடியும். பெரும் நில நடுக்கங்களை எங்களுக்கு உணர முடியும். அது தரை அசைவு ஒன்று போல் உணரப்படுகின்றது.”

“அது நீகழ்ந்தால் என்ன செய்யலாம் சிங்கித்து? என்று முதலாவது தேவதை கேட்டது.

“நான் என்னுடைய அம்மாவிடம் ஓடிப் போய் விடுவேன்” என்று சிங்கித்து முன்னுட்தாள்.

“ஆனாலும் என்னுடைய அம்மா என்கே” என்று சிங்கித்து மிகவும் கவலையடைந்தாள்.

“அம்மாவிடம் ஓடிப் போவது நல்லது.” ‘மூனால் முடியுமான வரை மேட்டு நிலப் பகுதிற்கு உங்களை எடுத்துச் செல்ல உங்களுடைய அம்மாவுக்கு சொல்லுங்கள்’ என்று முதலாவது தேவதை மூலோசனை கூறியது.

“சீல சமயம் கடல் வற்றிப் போனது போல் தென்படலாம். அது நல்ல அறிகுறி ஒன்று அல்ல. அப்படியான ஏதாவது ஒன்றை நீங்கள் கண்டால் நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்?”

“அதையும் நான் கண்டு கடற்கரையைப் பார்க்கச் சென்றேன்.” என்று துசார கூறினான்.

“அதை மீண்டும் நீங்கள் கண்டால் முன்பு போல நடக்க மாட்டார்களா?” என்று தேவதை கேட்டது.

“ஆம் அது பயங்கரமானது, தூசார்” தூசாரவைத் தடவிய வண்ணம் மற்றைய தேவதை கூறியது.

“ஆம் அதை நான் மீண்டும் கண்டால் உயர்ந்த கிடம் ஒன்றுக்கு ஓடிச் சென்று விடுவேன். எனக்கு போக முடியுமான ஒரு கவும் உயர்ந்த கிடத்திற்குப் போய்விடுவேன்.” என்று தூசார் கூறினான். தேவதையின் கைகளில் கண்ணீர் துளிகள் விழ்ந்தன.

“அப்போது?” கிரண்டாவது தேவதையை கட்டித் தழுவிய வண்ணம் சிங்கித்தி கேட்டான்.

“பெரும் மழை ஒன்று வருவது போல் அல்லது வானவூர்தி ஒன்றின் சத்தத்தைப் போல் பெரும் சத்தத்துடன் களாமி அலைகள் பாய்ந்து வரும்.

அப்படியான ஏதாவது ஒரு சத்தத்தை நீங்கள் கேட்டால் முடியுமான வரையில் உள்ளூருக்குள் ஓடிச் சென்று உயரமான கிடம் ஒன்றை அடைய வேண்டும்.” முதலாவது தேவதை கிவ்வாறு விளக்கிக் கூறியது.

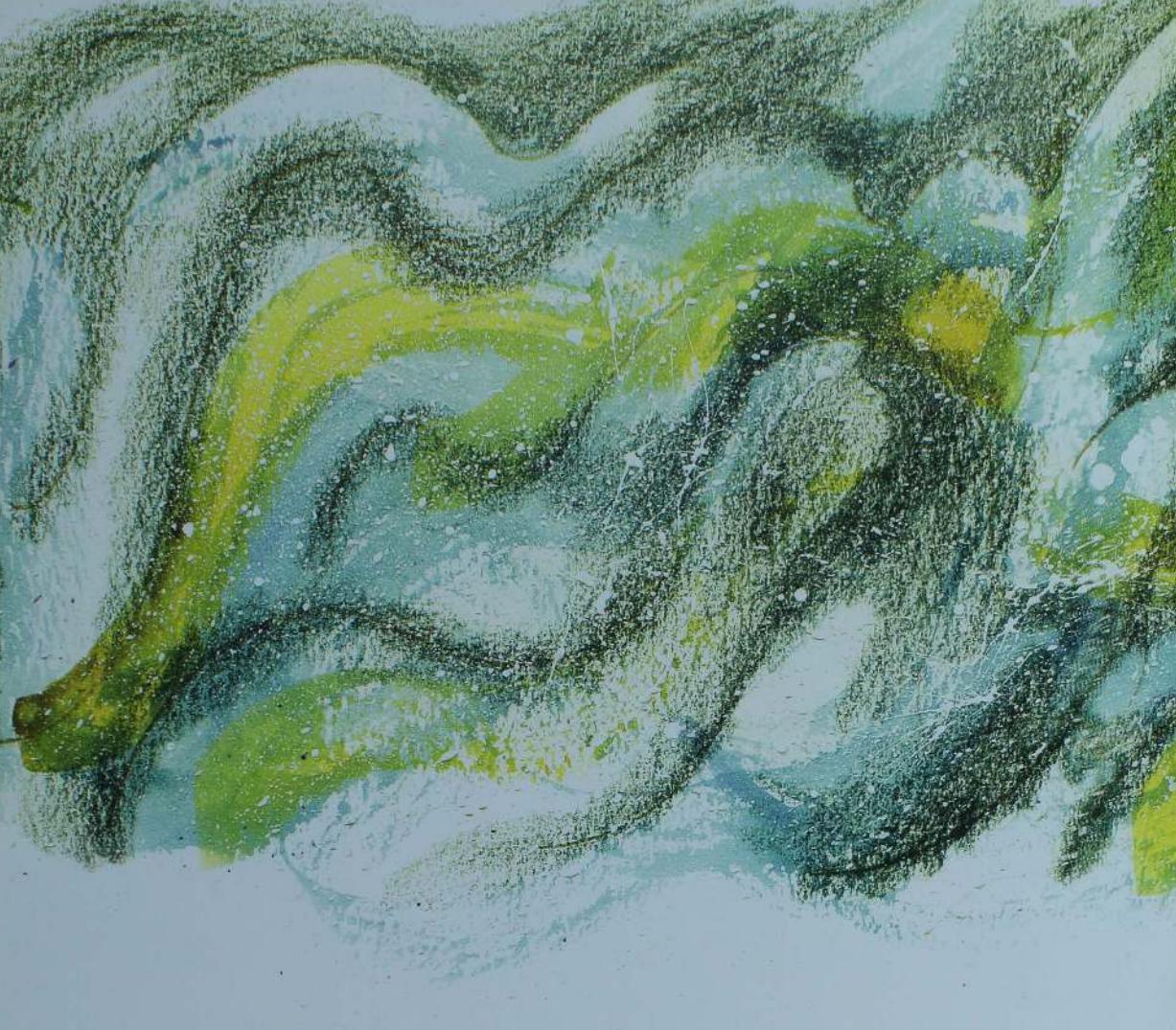
“சரி. அது நிகழ்ந்தால் சீஸ்கித்தி உள்ளூர் பக்கம் ஓடிச் செல்ல வேண்டும்”

மேலும், சனாமியைப் பற்றிய வதந்திகள் கிருக்கும்.

சனாமி பற்றி வாளினால் மற்றும் தொலைக் காட்சிகளில் அறிவிக்கப்படும். அவற்றை நீங்கள் கவனமாகக் கேட்க வேண்டும்.

கிரண்டாவது தேவதை கூறியதை சிங்கித்தி செவிமடுத்தாள்.

“முதலில் வானொலியைக் கேட்போம். அது எங்களுக்கு பாதுகாப்பில்லாத கிடங்களையும் பாலங்கள் உடைந்த கிடங்களையும் அறிவிக்கும்.” என்று முதலாவது தேவதை கூறியது.

“எங்களுடைய பெற்றோர்கள் கடலுக்குள் அடித்துச் செல்லப்பட்டார்களா?” என்று கண்ணர் பெருக்ய வண்ணம் துசார் கேட்டான்.

பல பெற்றோர்கள், மாமன்மார்கள், மாமியார்கள் மற்றும் சகோதர சகோதரிகளை கடலுக்கு அடித்துச் செல்லக்கூடிய சாத்தியம் உண்டு.

சிங்கித்தி, துசார் மற்றும் கிரு தேவதைகள் எல்லோரும் சுனாமியைப் பற்றி அதிகம் கதைத்தார்கள்.

சிங்கத்தி முதலாம், கிரண்டாம் அலைகளை ஞாபகழுட்டனாள்.

“இரு அலை திரும்பிச் சென்றதன் பின்னர் ஒருவரும் கடலுக்கு அருகே செல்லக்கூடாது. அப்படி கில்லையா தேவதை மாமி” என்று சிங்கத்தி கேட்டாள்.

“அது சரியான உண்மை” கனாமி தனி அலை ஒன்றைக் கொண்டு வராது. அது அதிகமான அலைகளுடனே வரும்.” அவை மிகவும் கடுமையானவையாக கிருக்கும். அத்துடன் முதலாவது அலையை விட உயரமாகவும் கொடுரமாகவும் வரும்.

“கனாமி மோசமானது. உண்மையில் மோசமானது”.

என்னுடைய அம்மா எங்கே, சிலி மற்றும் அப்பா எங்கே?” என்று சிங்கத்தி அழுத் தொடங்கினாள்.

“நாங்கள் அம்மா, அப்பா மற்றும் சிலி எல்லோரையும் தேடிப்பிடிப்போம்.

“சிங்கித்தி கிப்போது சனாமி என்றால் என்ன என்று கூறுவீர்களா?” என்று முதலாவது தேவதை கேட்டது.

துசார, சிங்கித்தி கிருவரும் பதிலளிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

சனாமி என்பது பூமிக்குப் பெரும் பாதிப்புக்களை உண்டாக்கக்கூடிய ஒரு கடல் அலைத் தொகுதி. அவை மிகவும் பிரமாண்டமானவை. அவை மக்களை கடவுக்கு கிழுக்குச் செல்லும். அவை வீடுகளை உடைத்து வீழ்த்தும். கடலோரத்திற்கு அருகில் நகரும் மழைகளையும் தலை கீழாக மாற்றி வீடும். கார், வசு வண்டிகள் மற்றும் படகுகளை கடவுக்கு அடித்துச் செல்லும்.

“கனாமி ஒன்று ஏற்படுகின்றது என்பதை நீங்கள் எவ்வாறு அறிவிர்கள்?” என்று முதலாவது தேவதை பல கேள்விகளைக் கேட்டது.

“கடலில் யுதுமையான சத்தங்கள் தோன்றும். கடலில் கனாமி ஒன்று வரப் போகின்றது என்று அவை எங்களை எச்சரிக்கும்,”

“கனாமி ஒன்று வந்தால் நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்று முதலாவது தேவதையிடமிருந்து மற்றும் ஒரு கேள்வி எழுந்தது.

“கனாமி ஒன்று எவ்வாறு வருகின்றது என்பதை கரையில் நீன்று பார்த்துக் கொண்டிருப்பது நல்லது அல்ல.”

“கடற்கரை ஓரத்திலும் கடற்பிரதேசத்திலும் என்ன நடக்கப் போகின்றது என்பதைப் பற்றி நாங்கள் விழிப்பாக கிருக்க வேண்டும்.”

கடலுக்கு அருகில் வாழும் நாங்கள் எப்பொழுதுமே கடலிலும் கரையிலும் என்ன நிகழ்கின்றது என்பது பற்றி விழிப்பாக கிருக்க வேண்டும். கனாமி ஒன்று வருகின்றது என்பதை நாங்கள் உணர்ந்தால் மேட்டு நிலப் பகுதி ஒன்றுக்கு ஒடிச் செல்ல வேண்டும்.

“சிலீ நிச்சயம் தப்பியிருக்க வேண்டும்.” சிங்கித்தி துசாரவக்குக் கூறினாள்.

“ஆம், சிங்கித்தி, எங்களை விட முன்கூட்டியே விலங்குகள் கற்றாடல் மாற்றங்களை உணரும்”. அவைகள் மிகவும் உணரக்கூடியவை. என்று தேவதை தெளிவுபடுத்தியது.

“இப்போது உங்களுடைய பெற்றோர்களைத் தேடிப்பிடிப்போம்.” என்று துசாரவையும் சிங்கித்தியையும் கட்டித் தழுவிய வண்ணம் கிரண்டாவது தேவதை கூறியது.

“என்னுடைய சிலீ?”

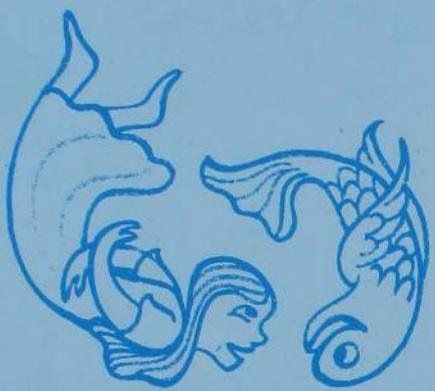

“சீலி உங்களைக் கண்டு கொள்ளும்” என்று தேவதைகள் கூறின.

“இங்கு தேவதைகள் துசாரவையும் சிங்கித்தியையும் அழைத்துக் கொண்டு அவர்களின் பெற்றோர்களையும் சீலியையும் தேடிச் செல்கின்றன.”

ISBN - 955-590-039-7

விலை ரூ. 150/-